

Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- De mest drivande regionerna är öppna och har kapacitet för uppkoppling mot intressanta aktörer
- Glesbygden förlorare och kranskommunerna vinnare i befolkningsutvecklingen visar undersökningar
- Småstäderna har stor betydelse för landsbygdens utveckling som serviceorter visar rapport från Värmland
- ”Den nya lokalpatriotismen” för det nya årtusendets goda liv – professor Katajamäki
- Det vi vet i dag och det vi inte vet efter 2012 – minister Wallin om KSSR-processen och Vasaregionens framtid
- Vind- och vågkraftsfundament i havet skapar livsmiljöer
- Läs även detta: **Sveriges sårbarhet oacceptabelt anser organisationer*
*Fiskerigruppen ESKO beviljade i fjol 200 000 euro för utvecklingsprojekt **Andra rundan om landsbygdsavtalsförfarande går mot sitt slut* **Den miljövänligaste jordbrukaren presenteras vid öppnandet av miljötemaåret 2010 i Tammerfors*

Cit: ***”Smarta kommuner agerar nu. Och då är det alltid bättre att förekomma än att förekommas.”***

Kultur- och idrottsminister Stefan Wallin om att inte se kortsiktigt, utan det gäller att i tid och med egna beslut kunna omfatta lösningar som fungerar långt in i framtiden. Annars finns en risk att utomstående krafter, utgående från Helsingfors, med toppstyrning börjar bestämma över de österbottniska kommunernas och Vasaregionens framtid (Vasabladet 15.1.2010).

”Ambitionsnivån för den nya kommunen är hög. Vi vill bli en av de ledande landsbygdskommunerna i regionen. Jag bedömer att förutsättningarna är goda.”

Vörå-Maxmos kommundirektör Christina Öling om de aktuella fusionsplanerna mellan Vörå-Maxmo och Oravais, efter att respektive kommunstyrelse godkänt fusionsavtalet enhälligt. Nu väntar informationsmöten och en rådgivande folkomröstning innan fulmäktigeförsamlingarna tar beslut (Vasabladet 15.1.2010).

”Närmat(projektet) stöder också den finska matkulturen och landsbygdens företagsamhet, men som det ser ut idag värdesätter största delen av konsumenterna inte att en vara är inhemskt och lokalt producerad.”

Kocken och utvecklingschefen Kim Palhus vid Hanaholmens restaurang som drivit igång närmatprojektet (Landsbygdens Folk 15.1.2010).

DE MEST DRIVANDE REGIONERNA ÄR ÖPPNA OCH HAR KAPACITET FÖR UPPKOPPLING MOT INTRESSANTA AKTÖRER

Enligt forskaren och vice direktor för den nordiska forskningsinstitutionen Nordregio i Stockholm, Margareta Dahlström, är det inte ovanligt att aktörerna i regionerna tänker mer på varandra än på det som sker utanför den egna regionen och inte minst internationellt. Slutsatserna drar hon ifrån en pågående studie kallad *REKENE* (Regional Trajectories to Knowledge Economy) där man jämför hur nordiska regioner och företag från alla nordiska länder och Åland har integrerats och dragit fördelar av den globala kunskapsekonomin. Det som de upptäckt, är att de mest drivande regionerna är både öppna och har den kapaciteten att de kan fånga in och koppla upp sig mot intressanta aktörer och händelser, oavsett var det sker i världen. Hon poängterar även hur viktiga de s.k. regionala mäklarna är, vilka kan vara regionförbunden eller andra, som både kopplar samman aktörer och samtidigt smörjer hela systemet. Dahlström nämner bl.a. hur finländska producenter av skogsmaskiner lyckats kompensera sina högre kostnader för sin produktion genom att utnyttja fjärrstyrningsteknik från IKT-industrin och sålunda på nytt hålla ett försprång mot omvärlden. Men för att det skall fungera, krävs ett tydligt och väl utvecklat regionalt ledarskap, vilket kan koppla samman olika teman – kunskaps- och kompetensområden, snarare än de traditionella sektors- och politikområdena. En del av utmaningen ligger i att kopplingarna går på tvärs och följer inte invanda tankemönster. Sedan gör regelverken mellan olika länder sig alltid påmind. Dessutom kan det handla om så enkla saker som att få rätt personer att mötas, och att få politisk och medial acceptans för en lösning som alla ser som positiv, men som inte följer förutfattade meningar om hur saker och ting ska gå till. Ämnet kommer att tas upp i samband med en konferens den 20 januari i Karlstad, Sverige under temat *Policy tools for the knowledge economy*. Uppgifterna är från en artikel i *Gränsbrytning – Nyheter om regioner och regional utveckling i Norden (1/2010)*, skriven av dess chefredaktör Per Holmström. Se även Nordregios hemsida under adress <http://www.nordregio.se/Rekene/>.

GLESBYGDEN FÖRLORARE OCH KRANSKOMMUNERNA VINNARE I BEFOLKNINGSUTVECKLINGEN VISAR UNDERSÖKNINGAR

Helsingforsregionen och sex universitetsstäder med omnejd – Vasa, Uleåborg, Tammerfors, Åbo, Jyväskylä och Kuopio – växer, medan landsbygden avfolkas, visar en färsk undersökning utförd av fonden Kunnallisalan kehittämissäätiö. De glest bebyggda områdena väntas bli allt glesare i framtiden, vilket leder till att en del områden i Finland ödeläggs. Undersökningen, i vilken man observerade hur områdesstrukturen förändrades från 1970 till 2007 med prognos gällande till och med år 2030, är en del av ett större projekt för områdesundersökning. Förändringarna i områdesstrukturen beror främst på att yngre människor flyttar till tillväxtcentra. Enligt översikten minskar befolkningmängden mest i Lappland, Satakunda och Kajanaland, medan de snabbast växande städerna är Uleåborg och Tammerfors. Mest krympte invånarantalet 2009 i Kouvola och Raumo. Det är främst personer i åldern 15-24 år som flyttar bort från de städer som redan lider av ett krympande invånarantal. Pekka Myrskylä på Statistikcentralen påminner om att medianstorleken på kommunerna i Finland just nu är ca 4 800, vilket betyder att över hälften av landets kommuner har färre än 5 000 invånare. ”Det är inte nog att bara skolor och posten försvinner. Handeln bygger hela tiden större enheter. Ett befolkningsunderlag på ett par tusen räcker inte mer för att upprätthålla servicen, menar Myrskylä, som anser att det finns mycket litet att göra för att stoppa utvecklingen. Regionaliseringen av statens verksamhet får mycket knappa effekter på längre sikt. Den största flyttrörelsen inom landet går från större städer till kranskommunerna. Städerna växer lite eller inte alls, men i gränsområdena finns det

tillväxtpotential. Urbaniseringen är en sakta pågående utveckling. Urbaniseringstakten kan inte hållas på den nivå där vi ligger nu, eftersom den åldersgrupp som flyttar mest minskar med fart. Enligt en annan undersökning som publicerades vid Uleåborgs universitet i fredags (15.1), kommer de glest bebyggda områdena i landet att förlora allt mer befolkning, vilket oundvikligen leder till att en del landsbygdsområden i Finland ödeläggs. Det viktigaste uppdraget för dessa regioner är en kontrollerad nedkörning, menar professor Jarmo Rusanen på Uleåborg universitets geografiska institution.

Olav Jern, direktör för Österbottens förbund, framhåller att universiteten inte är några penningautomater. Konkurrensen på området är våldsamt. Han poängterar även att skiljelinjen inte går mellan Vasa och landsbygdskommuner i landskapet, utan det handlar snarare om en motsättning mellan kommuncentra och mera perifera delar i kommunerna. För att Vasa och Österbotten skall klara sig väl i framtiden, är det viktigt att hela landskapet deltar i det framtida utvecklingsarbetet. Vasa ekonomiska region ökade med 990 personer 2009. Starkare tillväxt fanns bara i Jyväskylä, Uleåborg och Tammerfors. Under fjolåret ökade befolkningen i 13 av de 17 österbottniska kommunerna. *Uppgifterna är från lördagens upplaga (16.1) av Vasabladet. Info (på finska) finns på Kunnallisalan kehittämissäätiön hemsida under adress <http://www.kaks.fi/node/539>, medan undersökningen, Suomen aluerakenteen viimeaikainen ja tuleva kehitys av Johanna Hätälä och Jarmo Rusanen, finns under adressen http://www.kaks.fi/sites/default/files/KAKS_Johanna&Jarmo_NordiaTiedonantoja_1_2010.pdf.*

SMÅSTÄDERNA HAR STOR BETYDELSE FÖR LANDSBYGDENS UTVECKLING SOM SERVICEORTER VISAR RAPPORT FRÅN VÄRMLAND

Enligt Bengt Dahlgren, planeringsdirektör på länsstyrelsen i svenska Värmland, utvecklas orter olika bra när det gäller befolkningsutveckling och socioekonomiska faktorer, beroende på i vilken grad de integrerats med – i det här fallet – Karlstads lokala arbetsmarkandsregion. Rapporten *Småstaden – ett diskussionsunderlag om dess roll och betydelse i Värmland* har ett budskap om att det är centralorten i småstadskommunerna som kräver planering i särskild ordning för att kunna spela sin roll så bra som möjligt. Detta märks också allt mer i den kommunala översiktsplaneringen, framhåller Bengt. Mest ofta ligger fokus politiskt och planeringsmässigt på storstädernas utveckling å ena sidan och landsbygdens å andra sidan. Men eftersom människor pendlar allt mer och de flesta är bosatta emellan storstäder och landsbygd och på orter som betraktas som ”småstäder”, skulle ett ökat fokus på, eller en tydligare diskussion om småstädernas roll, kunna öka ”mötet” mellan den övergripande fysiska planeringen och det lokala/regionala tillväxtarbetet. Det beskrivs även att småstäderna spelar en central roll som noder i det värmländska kommunikationssystemet. De har stor betydelse för landsbygdens utveckling som serviceorter och rymmer även flera av länets viktiga industriföretag. Den regionala planeringen bör därför mer ta sin utgångspunkt i att orter och kommuner kompletterar varandra än att de konkurrerar med varandra. De har alltså olika roller och skilda funktioner i en slags geografisk systemsyn, utvecklar Bengt Dahlgren. *Uppgifterna är från en artikel i Gränsbrytning – Nyheter om regioner och regional utveckling i Norden (1/2010), skriven av Lotta Ekberg. Rapporten finns på länsstyrelsen i Värmlands hemsida och kan läsas i sin helhet under adressen http://www.lst.se/NR/rdonlyres/22AC2F86-A126-463E-85CC-7612A12C879B/158473/Smastaden_rapport.pdf.*

”DEN NYA LOKALPATRIOTISMEN” FÖR DET NYA ÅRTUSENDETS GODA LIV – PROFESSOR KATAJAMÄKI

Finland kan organiseras på olika sätt, varav en möjlighet är en *landskapsstat* som baserar sig på en enhetlig regionalförvaltning (små kommuner med klen behörighet). En annan tänkbarhet är en *kommunstat* som grundar sig på ca 100 starka kommuner (ingen

regionförvaltning). Ett tredje alternativ kunde möjligen börja förverkligas om kommun- och servicestrukturen inte avancerar som väntat och om det är omöjligt att förverkliga en riktig regionalförvaltningsreform. Omsorgsminister Paula Risikkos idé om 40-60 social- och hälsovårdsområden kanske förebådar denna utveckling. Motiveringen är att kommunerna inte kan garantera en tillräcklig likvärdig basservice för medborgare i landets olika delar. Men varför inte grunda statens lokalförvaltningsområden för basservice? Man kunde uppnå en effektiv och enhetlig administration, eftersom kommunerna inte mera skulle ligga mellan staten och medborgarna. Man skulle behöva ca 75 statliga lokalförvaltningsområden och ungefär 10 regionalförvaltningsområden för service som behöver större befolkningsbas. Kommunernas storlek skulle vara fri i *bara staten-modellen*, där gamla kommuner åter kunde grundas efter folkomröstningar. Kommunerna skulle vara platser för medborgaraktiviteter och kultur. Behörigheten skulle vara liten och totalskattegraden oförändrad. I *bara staten-modellen* skulle man behöva landskap för att visa att vi har en tradition av den medborgarnära förvaltningen, medan landskap i starka statens Finland skulle vara mera etnologiska fenomen än delar av den auktoritativa förvaltningen. Vad gäller beslutsfattande, som inte tar verklighetens geografi i betraktande och som styrs ovanifrån, kräver detta en stark motkraft – ett brokigt och starkt medborgarsamhälle, både i städer och på landsbygden. *”Representativ demokrati räcker inte längre. Det nya årtusendets goda liv kräver allt starkare direkt demokrati som baserar sig på mobiliseringen av lokalsamfund.”* Professor Hannu Katajamäki kallar detta för ”den nya lokalpatriotismen”, vars kärna är ett evolutionistiskt samspel mellan globalt och lokalt. Än en gång är medborgarna själva tvungna att definiera en ny agenda för politik och förvaltning. Här behövs nya folkrörelser. *Uppgifterna är hämtade ur en artikel i Vasabladet (13.1), vilken skrivits av professorn i regionalvetenskap vid Vasa universitet, Hannu Katajamäki, som tillika är landsbygdsprofessor.*

DET VI VET I DAG OCH DET VI INTE VET EFTER 2012 – MINISTER WALLIN OM KSSR-PROCESSEN OCH VASAREGIONENS FRAMTID

Frågan om Vasaregionens framtid och kommungränser har aktualiserats på nytt efter nyår, helt befogat eftersom kommunerna skall ge sina utlåtanden om Vasautredningen före utgången av januari. På en punkt är kommunerna överens: Vasaregionen skall vara livskraftig och framgångsrik i framtiden. Hur denna gemensamma önskan om livskraft skall förverkligas i termer av politiska beslut, finns det ändå olika recept på i olika kommuner. Tvångslösningar ingår inte heller i verktygsbacken för kultur- och idrottsminister Stefan Wallin och hans parti Svenska folkpartiet (Sfp). Kommunerna har rätt att själva påverka sin egen framtid, men detta förutsätter att kommunerna själva agerar enligt principen om frihet under ansvar. Ansvar förutsätter för sin del förmåga att se långt in i framtiden, och där är kommunen inte ensam. Sålunda har alla kommuner ansvar, inte bara för sig själva, utan för hela den region man vill se växa. Vi har fått vänja oss vid att förvaltningsreformerna avlöser varandra, vilket kommer att fortsätta. Det vi vet i dag är vad den nuvarande ramlagen om kommun- och servicestrukturen (KSSR) säger. Den sträcker sig till 2012, erbjuder redskap byggande på frivilliga lösningar och ger morotspengar som smörjmedel. Det vi inte vet, är vad som händer efter 2012 med ny regering. Oberoende av regeringens sammansättning – alla tre stora partier vurmar som känt för stora förvaltningslösningar – är Wallin övertygad om att arbetet med kommun- och servicestrukturerna fortsätter, kalla det fast ”KSSR2”. Vi kan inte heller utesluta att en kommande reform blir klart mer förpliktigande än den nuvarande – ett slags ”uppsamlingsheat” för de kommuner och regioner som ännu väntat och sett. Direkta tvångssammanslagningar av kommuner kommer förhoppningsvis inte heller då i fråga, men för påhittiga ministerietjänstemän och stordriftspolitiker finns det även andra metoder. Utformningen av det nya kommande statsandelssystemet kan bli sådant att det i praktiken

lämnar kommunerna med få alternativ på hand. I navigeringen mellan det vi vet i dag och det vi inte vet, gäller det hur som helst att inte se kortsiktigt. *Uppgifterna är från en artikel i senaste veckas fredagsupplaga (15.1) av Vasabladet. Skribenten Stefan Wallin är kultur- och idrottsminister, Sfp:s ordförande och riksdagsledamot.*

VIND- OCH VÅGKRAFTSFUNDAMENT I HAVET SKAPAR LIVSMILJÖER

Hårda ytor är ofta hårdvaluta i havet och fundamenten kan fungera som konstgjorda rev, vilket förstärks av att det ofta läggs högar av stora stenar runt fundamenten för att förhindra erosion kring dessa. En stor utbyggnad av havsbaserad vindkraft pågår längs de europeiska kusterna, medan det finns ett ökat intresse i länder som t.ex. USA, Kina, Japan och Indien. Hur det marina livet kommer att reagera på de många tusen vind- och vågkraftverk som planeras, är inte klarlagt. Flera forskningsprojekt pågår emellertid kring frågor som effekterna av buller, skuggor, elektromagnetiska fält och förändringar av vattnets rörelse. Dan Wilhelmsson, Zoologiska institutionen vid Stockholms universitet, har i sin avhandling *Aspekter på förnyelsebar energi till havs och dess förändring av marina miljöer* studerat hur själva fundamenten skapar livsmiljöer för fiskar, krabbor, humrar och fastsittande djur och växter. Han visar att vindkraftverk, även utan erosionsskydd, fungerar som rev för bottenlevande fiskar med högre täthet av fisk än de omgivande bottenarna – detta trots att de naturliga bottenarna var rika på stenbumlingar och alger. Även vågkraftsfundament visade sig ansamla fisk och också krabbtaskor. *”Genom vind- och vågkraftparker skulle man kunna skapa stora områden med biologiskt produktiva revstrukturer, som dessutom är skyddade från skadlig bottenrålning. Med en genomtänkt design av fundamenten skulle man kunna gynna och skydda viktiga arter, eller kanske tvärtom minska reveffekterna för att minimera påverkan på ett område,* säger Wilhelmsson. Ökningen av vissa arter kan dock vara negativt för andra arter, eftersom mängden rovdjur på konstgjorda rev ibland kan bli så stor att bytesorganismer, som t.ex. sjöpennor, sjöstjärnor och kräftdjur, glesas ut i omgivningarna. Vissa arter kan försvinna helt. *Uppgifterna är från svenska webbplatsen forskning.se och finns under adress <http://www.forskning.se/pressmeddelanden/pressmeddelanden/vindkraftochvagkraftskaparkonstgjordarev.5.7352ec0c1261caa65f08000439.html>.*

LÄS ÄVEN DETTA

Sveriges sårbarhet oacceptabelt anser organisationer

Under den senaste helgperioden blev man i vårt västra grannland på nytt varse om att både landsbygden och storstadsregionerna är extremt känsliga för olika brister och ovälkomena händelser kring infrastrukturen. Det gäller inte bara elnätet och järnvägen, även om de aktuella fallen rörde de kanske mest sårbara delarna av infrastrukturen. Trots återkommande dramatiska problem som drabbar hushåll och företag, tycks inte detta leda till att berörda organ och företag tar sitt självklara operatörsansvar, vilket är ohållbart inför framtiden. Elbolagen följer samma spår som Banverket och teleoperatörerna tillämpat sedan många år tillbaka. Man agerar först då katastrofen är ett faktum, istället för att bedriva ett nödvändigt och planerat underhåll. De bakomliggande faktorerna är bl.a. en ogenomtänkt och hastig kommersialisering och bolagisering av infrastrukturen, vilket medverkat till att mängden av nya och gamla ansvariga aktörer bara på sin höjd tar ansvar för en liten bit av helheten. Andra orsaker har att göra med, att de statliga kontrollorganen inte fungerar som de borde. Problemet med sårbara system för infrastrukturen går att lösa, men då krävs en ny övergripande inspektion för den nationella infrastrukturen och ett nytt centralt organ som i medborgarnas tjänst ser till att Sverige fungerar – varje dag året runt! Sveriges riksdags första stora utmaning 2010 bör vara att ge svenskarna dessa helt nödvändiga lösningar. Uttalandet är antaget av nätverket SmåKom, Riksorganisationen Hela Sverige ska leva (HSSL), Inlandskommunernas

ekonomiska förening och Föreningen Sveriges Vattenkraftskommuner. *Uttalandet finns i sin helhet publicerat (13.1) på hemsidan för HSSL under adressen <http://www.helasverige.se/kansli/nyheter/visa-nyhet/blog/1/528/2/>.*

Fiskerigruppen ESKO beviljade i fjol 200 000 euro för utvecklingsprojekt

Södra Finlands fiskerigrupp ESKO (Etelä-Suomen Kalatalous Ohjelma) har under sitt första verksamhetsår 2009 beviljat finansiering till 11 utvecklingsprojekt för yrkesfiske och fisketurism, sammanlagt ca 200 000 euro. Genom det beviljade stödet vill man återuppliva yrkesfisket, förstärka inhemska fiskens konkurrenskraft, samt utveckla fisketurismen. ESKO (http://www.kehu.fi/fi/sisalto/08_kalatalous/04_valkommen) är verksam vid Finska vikens kustområde, från Hangö till Vederlax. Inom området finns ca 350 verksamma yrkesfiskare, samt ett hundratal fisketurismföretag. Stöd har beviljats till såväl enskilda företag, som till speciellt lite större gemensamma utvecklingsprojekt för företagen och till förbättrande av verksamhetsförutsättningarna. ESKO-fiskerigruppens projektkoordinator Esko Taanila konstaterar att det börjar vara "i grevens tid" för att utveckla nya fiskemetoder. Utan nytt utvecklingsarbete och mera lönsammare arbetsmetoder, är det svårt att locka yngre personer till branschen. ESKO:s verksamhet är planerad att pågå under hela nuvarande EU-perioden fram till år 2013. Man har ett gott samarbete med Kustaktionsgruppen (KAG) i Österbotten, bl.a. funderar man på gemensamma sälbekämpningsfunderingar. *Uppgifterna är i huvudsak från ESKO:s pressinfo 11.1.*

Sju olika fiskerigrupper (<http://www.mmm.fi/sv/index/eff/kalatalousryhmat.html>) grundades på senhösten 2008 i Finland. ESKO är den sydligaste och enda fiskerigruppen invid Finska viken. De övriga finns i Nystadsregionen, Österbotten (Kustaktionsgruppen i Österbotten, <http://kag.aktion.fi/start/kag/>) och Bottenviken, samt insjögrupper i Östra Finland, Kajanaland och östra Lappland.

Andra rundan av landsbygdsavtalsförfarande går mot sitt slut

Den andra rundan om landsbygdsavtalsförfarande (kontrakteringsrunda), *Yhteistyöhön ja toimintaan – sopimuksellisuuskietue II*, som startade 17.9 i Rovaniemi, avslutas 10.2 i S:t Michel. Men innan dess håller man tillfällen i Kajana (20.1) och Uleåborg (21.1). Den första rundan 2007-2008 var mycket lyckad. Målet med nuvarande runda (11 tillfällen) är att ytterst ge konkret information om produktionen av servicen genom landsbygdsavtalsförfarande, så att det är lätt för regionen att starta/fortsätta arbetet. Rundan organiseras av Levón-institutet vid Vasa universitet och Landsbygdspolitikens samarbetsgrupps (YTR:s) temagrupp för landsbygdsavtal, samt landsbygdsnätverksenheten, Byaverksamhet i Finland rf och Landsbygdens bildnings- och kulturförbund som samarbetsparter. *Mer info finns (på finska) under adressen <http://www.sopimuksellisuus.info/>. Den som vill veta mer om landsbygdsavtal kan läsa skriften *Ansvar, växelverkan och förmedling – Strategi för tjänsteavtal på landsbygden* under adressen http://www.uwasa.fi/midcom-admin/ais/midcom-serveattachment-9112/Sopimuksellisuusstrategia_sve.pdf.*

Den miljövänligaste jordbrukaren presenteras vid öppnandet av miljötemaåret 2010 i Tammerfors

Öppnandet av miljötemaåret 2010 sker 18.2 i Tamperehuset i Tammerfors. Under seminariet har man bl.a. en paneldiskussion med temat *Lantgårdens möjligheter att vårda miljön*. Vidare behandlas jordbruket som miljövärd, och så presenteras den miljövänligaste jordbrukaren vid Östersjön 2009. Republikens president Tarja Halonen är beskyddare för miljötemaåret för programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland. *Uppgifterna är från en annons i tidningen *Landsbygdens Folk* 15.1. Anmälan görs senast 11.2 under adress www.maaseutu.*

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska Temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitikens samarbetsgrupp (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaorganisationerna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@ssc.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net. Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@ssc.fi. Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.
